

RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH

Warszawa, 18 października 2019 r.

RDSP 713-64/19

RPW/67743/2019 P
Data: 2019-10-21

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. 2019 -10- 21

ZAL. NR

Pan
Adam Bodnar
Rzecznik Praw Obywatelskich

Stanisław Paweł Wroczek

Odpowiadając na wystąpienie zawarte w piśmie z 20 września 2019 roku, znak: VII.510.131.2019.PKR stwierdzam, że chybiona jest Pańska ocena działania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Lasoty w zakresie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec sędziego Bartłomieja Starosty. Błędna jest także dokonana w ww. piśmie interpretacja przesłanek stosowania art. 307 § 1 i 2 k.p.k. do czynności wyjaśniających prowadzonych przez Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 114 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 52 ze zm. dalej u.s.p.). Przepis art. 114 § 1 u.s.p. nakłada bowiem na Rzecznika Dyscyplinarnego powinność podjęcia czynności wyjaśniających m.in. z inicjatywy własnej, tymczasem uwarunkowania zawarte w art. 307 § 1 i 2 k.p.k. ograniczają inicjatywę uprawnionego organu, mającą na celu zweryfikowanie zawiadomienia o przestępstwie przez zasadnicze wyeliminowanie dowodów. Takie stanowisko przyjęte w toku czynności wyjaśniających podjętych przez Rzecznika Dyscyplinarnego prowadziłyby do naruszenia procesowych gwarancji sędziego, którego zachowanie stanowi przedmiot tych działań. Przyjęcie interpretacji przepisów wskazanej w Pańskim piśmie, skutkowałoby koniecznością sformułowania zarzutu deliktu dyscyplinarnego z wyłączeniem dowodowej oceny jego zasadności. Nie kwestionując przytoczonych w wypowiedzi Pana Rzecznika regulacji prawnych, nie sposób zgodzić się też z konstatacją o istnieniu podstaw prawnych do wyłączenia sędziów z kręgu osób podlegających wezwaniu na przesłuchanie w charakterze świadka. Zgodzić się natomiast należy z argumentacją, że Rzecznik Dyscyplinarny po uzyskaniu informacji o możliwości popełnienia przez sędziego przewinienia, podejmuje w pierwszej kolejności czynności wyjaśniające, a dopiero po nich dyspozycyjne, tj. decyduje o prowadzeniu postępowania dyscyplinarnego (vide postanowienie SN z 5 grudnia 2005 r. SNO 58/05). Czynności wyjaśniające – jak wskazał w uzasadnieniu tego postanowienia Sąd

Najwyższy - to oczywiście czynności w zakresie postępowania dowodowego, o których mowa w przepisach Kodeksu postępowania karnego, takie jak: przesłuchanie świadków, opinie biegłych, konfrontacje, oględziny, itp. (vide T. Ereciński, J. Gudowski, J. Iwulski, „Komentarz do Prawa o ustroju sądów powszechnych i o Krajowej Radzie Sądownictwa”, Warszawa 2002 r., s. 351). Właśnie w oparciu o uprzednie wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Michał Lasota podjął decyzje o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i przedstawieniu zarzutów.

Pozwalam sobie wyrazić przekonanie, że stanowisko niniejsze doprowadzi do wyjaśnienia nieporozumień, związanych z czynnościami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych w analizowanej sprawie.

Z poważaniem
RZECZNIK DYSCYPLINARNY
Sędziów Sądów Powszechnych
Piotr Schab
Piotr Schab